

PŘÍBĚH

MŮRA

Můra má podobu překrásné dívky, ale je to strašná stvůra. Když lidé v noci spí, přijde k nim, lehne si na ně a tlačí jim na prsa takovou silou, že nemohou dýchat ani hýbat rukama či nohama. Strčí jim do úst prsty, aby jim spočítala zuby. Jestliže je stihne spočítat všechny, člověk okamžitě přestane dýchat a zemře. Proto se musí pokusit můru ze sebe setřást a odehnat ji pryč. Pokud se mu podaří nahlas vykřiknout „Ježíš“, musí můra okamžitě zmizet.

Lidem se často zdá, že vleže při plném vědomí vidí, jak můra vchází do místnosti, jde k jejich posteli, lehá si na příkrývku a začíná jim v puse šátrat po zubech, a přesto se jí nedokážou ubránit. Večer může být můra ve světnici, ale není vidět. Poznává se to tak, že někdo vezme nůž, zabalí ho do podvazku či látky přeložené dvakrát napůl, třikrát si ho podá z jedné ruky do druhé kolem celého těla a přitom pronese:

Můro, můro, vzpomeň ty si,
jestli s námi teď tady jsi,
zapomnělas na tu ránu,
jíž ti Sjúrdur Sigmundarson*
ten tvůj čenich rozbil kdysi?
Můro, můro, vzpomeň ty si,
jestli s námi teď tady jsi,
mazej ven,
vezmi s sebou drn a zem,
a vše, co je tam, kde ty jsi.

pověsti

Pokud nůž zůstane ležet v záhybu nadvakrát přeložené látky, když ji člověk znovu rozbalí, je můra uvnitř. Aby člověk můru z domu vyhnal, musí celý postup s nožem a látkou zopakovat.

Aby můra nevlezla do postele, je prý dobré před spaním natočit boty patami směrem k posteli a špičkami ven. Můře se pak do postele těžko leze.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 23. 3. 2022

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

386

SIHÁČEK

březen 2022

CO SE STALO

Jak to zvládáme

2. 3. — byly v Ostravě »Jarní prázdniny«.

9. 3. — se po mrazivém ránu docela oteplilo. Schůzku jsme začali venku a závěr jsme měli v klubovně. Už venku jsme si poslechli úvod do dalšího pokračování dlouho-

dobé hry — vlci ve Flaku. Byla připravena trasa pro »úťek na strom« (před tím vlkem). Všichni postupně běželi, za jalovcem podrazili vlkovi nohy a pak pádili ke »šplhacímu stromu« na který museli vylézt a nahoře cinknout. Časy byly docela vyrovnané, jen výjimky bojovali s obavami při lezení.

Zůstali jsme ještě venku, rozdělili se na dva týmy a zahráli si »kolečko a kří-žek«. Nakonec jsme uklidili pomůcky a vydali se do klubovny.

Tady jsme pokračovali v šifrách. Na dnešní den jsme měli připravené zlomky — další tabulkovou šifru. Opět byla Kája nejlepší.

Potom jsme si rozdali šušně za měsíc únor, předali cenu za vítězství — gratulujeme Káji, návratku na jarní sraz, a oddílový časopis.

Před závěrem jsme si ještě zahráli několik kol »hry s mincí«. Pak už se čas naplnil a my se vydali k domovům.

16. 3. — bylo po několika slunečných dnech pod mrakem, ale teplo a odpoledne už bez deště. Schůzku jsme opět začali venku a zakončili v klubovně.

Nejprve jsme si vyslechli úvod do pokračování dlouhodobé hry — příprava lodi. Rozdělili jsme se na tři části a ty se potom snažily být nejlepší ze všech. Nejprve jsme hledali, u stromů na zahradě, správné tyče, abychom potom mohli »přenášet balast« (naš balast byly dřevěné kostky). Cílem bylo dopravit, každá skupina dvě kostky, balast k lodi. Menší byli lepší v hledání, starší v přenášení. Kája a Mat'o poškodili balastem figuru na čele lodi.

Ještě venku jsme pak hráli »na vlka« a potom ještě chvíli »vracečku«. Pak jsme uklidili pomůcky a zamířili do klubovny. I dnes jsme pokračovali v šifrách. Tentokrát to byly šifry písmenné — šnek, cik-cak, na přeskáčku... Tentokrát se docela dařilo všem, přece jenom to byly texty krátké.

Nakonec jsme uklidili stoly, sedli si kolem s přeskádanými rukama, a zahráli »klepanou«. Pak už rozloučili a vydali domovů.

viking Vike a jeho sestra Ida

V minulých týdnech jsme se připravovali na cestu, která nás bude v příštích měsících čekat. Zjišťovali jsme kdo má jaké schopnosti, jak se vyrovná s úkoly, které ho mohou na cestě překvapit.

Po posledním úkolu, který jsme plnili, je už loď se kterou se vydáme na jih připravena. Pochvala patří všem, kteří pomáhali s přesunem těžkého balastu. Bez přídatného zatížení bychom s lodí nemohli na moře vyrazit-

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím luštitel. Tentokrát jsou pro vás připraveny šifry z písmen. Vyluštěte, a napište je všechny.

! s n á d í
a á n í t v
r r e n o k
ú k e ř p a
m o t e j a

e v o s b r n í b o k p p i !
n l p t o é a m t t i o š č n
y e o e d p p n i y m s a k e
b z d l e ř s a č p a t i a v
a l a e j e d t o a t e l m i

mtúlrwoymbüervot
mwadzwewjcvberny
vkegztmjiushsfea
blovuqdzrxnuagzlewmh

J e i ž i h š e
s l e t n v c i
t m s e t h ž t
ú a s a n m ě d
r p t y a p e ý
o í z k ř n c e
č u o e a h z m
b y s t a t ř e

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » obryně přišla o červený plášť, a žila v trolí jámě «

9. března — nás čekal úkol čtvrtý, slyšeli jsme, že ve Flaku žije spousta vlků. Před vlky se musí mít každý na pozoru. Tradiční zdolávání vlka ve flaku znamená postavit se mu tváří tvář a zdolat ho pomocí hrubé síly. Vike a Ida si vymysleli způsob, který se více hodí k jejich charakteru. společnými silami si na vhodném místě upravili strom, který nazvali »šplhací«.

Musí k němu však doběhnout. Na druhé straně si takto udržují kondici. Na stromě si připravili i pěkné kameny a ta potom na obzvláště dotěrné vlky shazují.

16. března — jsme plnili úkol pátý. Loď už byla zbavená korýšů a řas a dostala nový nátěr. Pomocí kmenů, které si už loni schovali, když si je přivezli z Mazurských lesů. Ida musela Halvarovi dlouho opakovat: „ Přece takové krásné dlouhé kmeny nespálíme v kamnech. Uvidíš, že se nám budou ještě hodit.“ A měla pravdu.

Když byla loď už na vodě, museli jsme na ní dopravit kvádry balastu. Takový balast, ve chvíli, kdy se loď dostane do bouře, zařídí, že se pod nápořem vln nepřevrátí.

ZE SVĚTA ZVÍŘAT

O TOMTO NE-
OBVYKLÉM TVO-
ROVI JSME PSALI
UŽ V ROCE 2012. VYSKYTUJE SE V SUŠŠÍCH ČÁSTECH
TROPICKÉ SAVANY VÝCHODNÍ AFRIKY A ŽIJE V SYSTÉMU
PODZEMNÍCH TUNELŮ. KROMĚ NEOBVYKLE DLOUHÉHO
ŽIVOTA, A TOHO, ŽE NETRPI RAKOVINOU SE UKÁZALO, ŽE
RYPOŠ DOKÁŽE PŘEKVAPIT I NĚČÍM NOVÝM...

lysý, malá očka, a zuby

RYPOŠ LYSÝ

Dospělý rypoš vypadá jako čerstvě vylíhnuté myši nebo potkaní mládě — má vrásčitou kůži s pár chlupy a navíc obrovské zuby připomínající šavle a maličké oči, které na denním světle nevyužije, protože celý život tráví v podzemí.

My získáváme energii spalováním glukózy, krevního cukru, a spalujeme ji pomocí kyslíku. Když je ho nedostatek, pokoušíme se glukózu spalovat i bez něj a vyrábíme přitom laktát.

Zatímco my „jedeme“ jen na glukózu, rypoš umí v případě nedostatku kyslíku „přeřadit“ na fruktózu. Fruktózu může spalovat i bez kyslíku a nezahltí se při tom laktátem. Zatím ovšem není jasné,

odkud rypoš tu fruktózu bere, jestli ji sám vyrábí, nebo ji přijímá z potravy a má ji v těle do rezervy. Na rozdíl od člověka tak přežije rypoš bez kyslíku desítky minut.

BŘEZEN

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	2.3.	9.3.	s384	16.3.	s385	květen	celk
1.	Kája	.	10	-	9	-	8	27
2.	Viki	.	5	-	9	1	8	23
3.	Seba	P	6	3	6	2	-	17
4.	Matěj	R	8	-	6	-	-	14
5.	Tete	Á	9	3	-	-	-	12
6.	Maťo	Z	5	-	7	-	-	12
7.	Ríša	D	5	-	7	-	-	12
8.	Kája ml	N	5	-	5	-	-	10
9.	Veverka	I	9	-	-	-	-	9
10.	Danka	N	6	-	-	-	-	6
11.	Paťa	Y	-	-	6	-	-	6
12.	Patrik	.	-	-	-	-	-	-
13.	Maty	.	-	-	-	-	-	-